

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120408410
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120408410.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcov: 1/ Q. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. republika, XXX XX R., E. 7, štátna občianka ČR, 2/ B.. H. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX R. - E. G., D. 1, štátny občan SR, právne zastúpených SP & R s. r. o., so sídlom 811 06 Bratislava - Staré Mesto, Maróthyho 6, IČO: 36 859 982, proti žalovanému: G. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX R. R., R. XX, štátny občan SR, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Komenského 14A, IČO: 36 862 461, v konaní o obnovu konania, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/66/2020-80 zo dňa 03. 02. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovia 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania (I. výrok), zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia (II. výrok) a nepriznal žalovanému proti žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania (III. výrok).

X. Dôvodom podanej žaloby bola skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „žalobcovia“) nadobudli dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pôvodná žalobkyňa H. C. nar. XX. XX. XXXX v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 20C/119/2003 zomrela počas odvolacieho konania dňa 11. 02. 2017 a krajský súd ako odvolací súd uznesením č. k. 17Co/22/2017-983 zo dňa 01. 08. 2018 rozhodol v zmysle ust. § 63 ods. 2 a 3 CSP o pokračovaní s dedičmi strany aj pred skončením konania o dedičstve, t. j. so súčasným žalovaným 1/ a 2/. Vo veci samej rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 20C/119/2003-863 zo dňa 27. 10. 2016, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/22/2017-1002 zo dňa 13. 12. 2018 nadobudol právoplatnosť dňa 07. 02. 2019.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ v rámci dedičského konania po poručiteľke H. C. nar. XX. XX. XXXX, ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX vedeného pod sp. zn. XD/XX/XXXX doručili postupne dňa 20. 11. 2018 a dňa 21. 11. 2018 poverenému notárovi na konanie a rozhodnutie o dedičstve C.. F. F. písomné vyhlásenie o odmietnutí celého dedičstva po poručiteľke, čím podľa žalobcov došlo v súdnej veci k strate ich procesnej subjektivity. Písomné oznámenie, ktoré túto skutočnosť potvrdzovalo však bolo notárom vydané a žalobcom doručené až dňa 26. 10. 2020, kedy sa im tento dôkaz prvýkrát dostal do dispozície (ďalej aj „písomné oznámenie notára zo dňa 26. 10. 2020“). Podľa žalobcov im preto

subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť až odo dňa 26. 10. 2020, nakoľko písomné oznámenie notára zo dňa 26. 10. 2020 nemohli bez svojej viny použiť ako dôkaz v odvolacom konaní, hoci by v čase rozhodovania malo zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

4. Okresný súd sa v rámci prvostupňového konania oboznámil s písomným oznámením notára zo dňa 26. 10. 2020 a s úradným záznamom v predmetnej dedičskej veci, z ktorého vyplýva, že žalobca 2/ dňa 30. 11. 2020 osobne na notárskom úrade požiadal o vyhotovenie osvedčenej fotokópie listiny - písomného oznámenia notára zo dňa 26. 10. 2020, ktoré bolo zaslané jeho právnomu zástupcovi dňa 26. 10. 2020.

5. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žaloba na obnovu konania bola podaná na súde dňa 02. 11. 2020. Konštatoval, že trojročná objektívna lehota, ktorej začiatok je stanovený od právoplatnosti rozsudku okresného súdu (t. j. od 07. 02. 2019) bola v danom prípade zachovaná. Podľa názoru okresného súdu však nebola dodržaná subjektívna trojmesačná lehota, ktorej začiatok je stanovený momentom, kedy sa žalobcovia mohli po prvýkrát o dôvode obnovy konania dozvedieť. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd v tejto súvislosti konštatoval, že žalobcovia sa o dôvode na obnovu konania mohli dozvedieť už v deň doručenia rozsudku krajského súdu, keď zistili, že s nimi súd konal aj napriek tomu, že dedičstvo v novembri 2018 odmietli a nie až na základe písomného oznámenia notára zo dňa 26. 10. 2020. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie obnovy tak uplynula žalobkyni 1/ dňa 07. 05. 2019 a žalobcovi 2/ dňa 23. 04. 2019. Navyše okresný súd uviedol, že obaja žalobcovia vedeli, že s nimi prebiehalo na krajskom súde odvolacie konanie, pretože krajský súd uznesením rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobcovom 1/ a 2/ ako s právnymi nástupcami po poručiťke (pôvodnej žalobkyni). Rovnako žalobcovia podali na Najvyšší súd SR dovolanie z tých istých dôvodov ako vyplývajú zo žaloby o obnovu konania, z čoho okresný súd mohol vyvodiť záver, že žalobcovia vedeli o dôvode, pre ktorý žiadajú o obnovu konania skôr ako z písomného oznámenia notára zo dňa 26. 10. 2020. Na základe uvedených skutočností mal okresný súd za to, že žaloba na obnovu konania bola podaná až po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty a preto postupom podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a) CSP žalobu na obnovu konania sp. zn. 20C/119/2013 ako podanú oneskorene odmietol.

6. Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ z odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. V odvolaní nesúhlasili s právnym názorom okresného súdu, že návrh na obnovu konania podali po zákonom stanovenej subjektívnej lehote. Opätovne poukazovali na skutočnosť, že dedičstvo po poručiťke (pôvodnej žalobkyni) odmietli platne a preto na nich neprešla zodpovednosť za dlhy po poručiťke. V tejto súvislosti uviedli, že právne následky odmietnutia dedičstva nastali ex tunc, teda od okamihu smrti poručiťky. Odmietnutie dedičstva súdu oznámili bez písomného dokladu, pretože ním v tom čase nedisponovali a ani im ho nikto nechcel vydať. Písomné oznámenie notára o odmietnutí dedičstva bolo žalobcom doručené až dňa 26. 10. 2020. Ide o dôkaz, ktorý nemohli získať skôr, preto ho nemohli použiť v pôvodnom konaní a môže pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Až odo dňa nadobudnutia tohto dôkazu do ich dispozície im začala plynúť trojmesačná lehota na podanie žaloby o obnovu konania. Keďže žalobu o obnovu konania podali dňa 02. 11. 2020, bola podaná včas. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobcovia 1/ a 2/ žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zmenil a žalobe vyhovel alebo alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

7. Žalovaný podal k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ vyjadrenie, v ktorom uviedol, že účinky odmietnutia dedičstva nastávajú realizáciou samotného úkonu a nie až vydaním písomného potvrdenia notárom o tejto skutočnosti. Podľa žalovaného, žalobcovia preukázateľne vedeli, že dedičstvo odmietli a nič im nebránilo, aby túto skutočnosť včas uviedli v žalobe na obnovu konania.

8. Žalovaný k svojmu vyjadreniu predložil aj listinu, ktorú mu žalobca 2/ doručil listom zo dňa 05. 02. 2019 v rámci komunikácie s právnym zástupcom žalovaného - označenú ako „Oznámenie okruhu dedičov“ zo dňa 25. 01. 2019, vyhotovenú notárskym úradom JUDr. Tomáša Trelly, z ktorej vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ odmietli dedičstvo po poručiťke. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že žalobcovia už dňa 25. 01. 2019 (pred dorúčením rozhodnutia odvolacieho súdu) disponovali listinou preukazujúcou, že z ich strany došlo k odmietnutiu dedičstva, a preto mohli podať žalobu na obnovu konania hneď po doručení rozsudku odvolacieho súdu. Na základe toho žalovaný konštatoval, že okresný súd postupoval správne, keď žalobu o obnovu konania odmietol, pretože bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie žalobcov 1/ a 2/ prejednal, uznesenie okresného súdu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne, a to z nasledujúcich dôvodov:

10. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

11. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

13. Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

14. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

15. Podľa § 413 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

16. Podľa § 412 ods. 1 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Odvolací súd preskúmal podstatné odvolacie námietky žalobcov 1/ a 2/ a dospel k záveru, že tieto neboli dôvodné. Okresný súd aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov, upravujúce podmienky podania žaloby na obnovu konania a súdenu vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa zároveň v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP stotožnil s právnymi závermi napadnutého uznesenia, keďže v jeho odôvodnení jasne, dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil, z akého dôvodu bolo žaloba na obnovu konania podaná oneskorene, po uplynutí zákonom ustanovenej subjektívnej lehoty podľa ust. § 403 ods. 1 CSP.

18. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Predstavuje zásah do princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím súdu a preto na jej uplatnenie musia byť splnené (sprísnené) osobitné zákonné podmienky jej prípustnosti. Žalobu na obnovu konania môže podať oprávnený subjekt len z taxatívne stanovených dôvodov podľa ust. § 397 písm. a) až f) CSP, a to v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Je potrebné dodržať kombináciu subjektívnej a objektívnej lehoty, ktorej zachovanie má povinnosť preukázať tá strana, ktorá sa obnovy konania domáha. Subjektívna lehota trvá tri mesiace a jej začiatok je určený okamihom, keď sa žalobca vzhľadom na všetky okolnosti mohol prvýkrát dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť prvý krát. Objektívna lehota plynie tri roky odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, pričom trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty. Zmeškanie zákonných lehôt na uplatnenie žaloby na obnovu konania nemožno podľa ust. § 405 CSP odpustiť. Vo vzťahu k sporovým stranám je potrebné uviesť, že žalobu na obnovu konania je oprávnená podať výlučne tá strana, v ktorej neprospech (čo i len čiastočný) bolo rozhodnutie v pôvodnom konaní vydané.

19. V súdenej veci nebolo sporné, že trojročná objektívna lehota bola zachovaná. Konečné rozhodnutie okresného súdu v pôvodnom konaní č. k. 20C/119/2003-863 zo dňa 27. 10. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/22/2017-1002 zo dňa 13. 12. 2018 nadobudlo

právoplatnosť dňa 07. 02. 2019 a keďže žalobcovia podali žalobu na obnovu konania dňa 02. 11. 2020, podali ju v rámci trojročnej objektívnej lehoty.

20. V danom prípade však okresný súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania podaná na súde dňa 02. 11. 2020 nebola podaná včas z hľadiska dodržania trojmesačnej subjektívnej lehoty v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP. Tento záver okresného súdu je vzhľadom na vyššie citovaných právnu úpravu správny, pretože žalobcovia sa o dôvode na obnovu konania mohli prvýkrát dozvedieť najneskôr v deň doručenia potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu.

21. Žalobca 1/ odmietol celé dedičstvo po poručiťke písomným vyhlásením dňa 20. 11. 2018 a žalobca 2/ odmietol celé dedičstvo dňa 21. 11. 2018. Obaja tak urobili počas odvolacieho konania potom, ako s nimi odvolací súd pokračoval v konaní, ako s právnymi nástupcami po pôvodnej žalobkyni (ešte pred skončením dedičského konania), o čom konajúci krajský súd vydal uznesenie č. k. 17Co/22/2017-983 zo dňa 01. 08. 2018, ktoré im bolo doručené do vlastných rúk. Žalobcovia tak vedeli, že dedičstvo odmietli ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej.

22. Zo spisu možno mať preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/22/2017-1002 zo dňa 13. 12. 2018 bol žalobcovi 1/ doručený dňa 07. 02. 2019 a žalobcovi 2/ bol doručený dňa 23. 01. 2019 (viď na č. l. 74 a 75). Pri oboznámení sa s rozsudkom, mohli zo záhlavia zistiť, že odvolací súd s nimi konal a rozhodol aj napriek tomu, že dedičstvo odmietli písomným vyhlásením u notára ešte v novembri 2018. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto okresný súd správne uzavrel, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania uplynula žalobcovi 1/ dňa 07. 05. 2019 a žalobcovi 2/ dňa 23. 04. 2019. Žalobu na obnovu konania žalobcovia podali až dňa 02. 11. 2020, čo je po takmer dvoch rokoch od doručenia rozsudku krajského súdu. Žalobcom však nič nebránilo podať žalobu na obnovu konania z tých istých dôvodov hneď potom, ako sa z rozsudku odvolacieho súdu dozvedeli, že s nimi ako so stranami konal aj napriek tomu, že dedičstvo po poručiťke písomným vyhlásením pred tým odmietli.

23. Odvolacia námietka žalobcov, že subjektívna lehota na podanie žaloby im začala plynúť až odo dňa doručenia oznámenia notára o odmietnutí dedičstva, teda od 26. 10. 2020, je nedôvodná. Účinky odmietnutia dedičstva nastali už samotným vykonaním úkonu o odmietnutí dedičstva ex tunc k okamihu smrti poručiťka, a nie až vydaním písomného potvrdenia o tejto skutočnosti. Na preukázanie dôvodu na obnovu konania nebolo nevyhnutné predložiť okresnému súdu uvádzané oznámenie notára zo dňa 26. 10. 2020, nakoľko toto nepredstavuje jedinečný alebo nenahraditeľný dôkaz, výlučne ktorý by mohol pre žalobcov privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP. Postačovalo by napr. aj potvrdenie o prevzatí písomného vyhlásenia o odmietnutí dedičstva notárom, urobené aj dodatočne. Písomné oznámenie notára zo dňa 26. 10. 2020 preto nebolo relevantným okamihom pre začiatok počítania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

24. Navyše možno uviesť že, z výzvy žalobcu 2/ na zaplatenie, ktorú žalovaný predložil v rámci odvolacieho konania je zrejmé, že žalobca 2/ najneskôr dňa 05. 02. 2019 disponoval listinou od notára s názvom „oznámenie okruhu dedičov“ zo dňa 25. 01. 2019, ktorá obsahuje aj údaj o tom, že žalobcovia 1/ a 2/ dedičstvo po poručiťke odmietli, ktorý mohli žalobcovia včas priložiť ako dôkaz k žalobe na obnovu konania.

25. Na základe vyššie uvedených záverov je potrebné konštatovať, že žalobcovia 1/ a 2/ pri podaní žaloby na obnovu konania nedodrжали zákonnú lehotu na jej podanie. Žalobu podali oneskorene, po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP, čo je podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a) CSP samostatným dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania. Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, ako napadnuté uznesenie okresného súdu, vrátane závislého výroku, ktorým zamietol návrh na odklad vykonateľnosti a závislého výroku o náhrade trov konania postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správne.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).